

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3642/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против тужене Општине Гаџин Хан, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1483/17 од 19.02.2019. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1483/17 од 19.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1483/17 од 19.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 15463/15 од 14.11.2016. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете плати 15.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 10.000,00 динара за претрпљени страх, све са законском каматом од дана 14.11.2016. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђених износа и то за претрпљене физичке болове до тражених 50.000,00 динара, за претрпљени страх до тражених 40.000,00 динара, са припадајућом каматом, а у целости се одбије тужбеним захтев за накнаду нематеријалне штете због наружености у висини од 20.000,00 динара са каматом. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 42.300,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1483/17 од 19.02.2019. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према став 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете коју је тужилац претрпео услед уједа пса, а наводима ревизије оспорава се одлука само у погледу висине износа за које судови налазе да представља адекватно обештећење за претрпљену штету. Имајући у виду да одлука о висини накнаде, као адекватном обештећењу, зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка и на коме је заснована одлука у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 22.10.2015. године, а вредност побијаног дела правоснажне пресуде је 85.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић